

191

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 9 lutego 1952 r.

w sprawie wykonania uchwał Prezydium Rządu o roli, zadaniach i uprawnieniach majstra w uspołecznionych przemysłowych i budowlano-montażowych zakładach pracy.

Zgodnie z § 9 uchwały Nr 111 Prezydium Rządu z dnia 21 lutego 1951 r. o roli, zadaniach i uprawnieniach majstra w uspołecznionych przemysłowych zakładach pracy (Monitor Polski Nr A-18, poz. 236) oraz uchwałą Nr 847 Prezydium Rządu z dnia 8 grudnia 1951 r. o rozciągnięciu przepisów uchwały Nr 111 Prezydium Rządu na uspołecznione zakłady wykonawstwa budowlano-montażowego (Monitor Polski Nr A-102,

poz. 1486) w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownicy, zatrudnieni w uspołecznionych zakładach przemysłowych i wykonawstwa budowlano-montażowego na stanowiskach majstrów lub pełniący obowiązki majstrów, określone w uchwale Nr 111 Prezydium Rządu z dnia 21 lutego 1951 r., oraz kandydaci na majstrów powinni być poddani egzaminowi w celu

sprawdzenia posiadania przez nich wymaganych kwalifikacji, potrzebnych do pełnienia funkcji majstra.

2. Od egzaminu, o którym mowa w ust. 1, są zwolnieni:

- 1) pracownicy zatrudnieni na stanowiskach majstrów, którzy posiadają dyplom (świadectwo) majstra w wykonywanym zawodzie;
- 2) pracownicy, posiadający świadectwo ukończenia średniej szkoły technicznej (technika) w zawodzie wykonywanym i odpowiednią praktykę zawodową, której okres — w zależności od branży — powinien być ustalony przez właściwego ministra.

§ 2. Pracownicy, zatrudnieni na stanowiskach majstrów przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia, a nie zwolnieni z mocy § 1 ust. 2 od egzaminu, powinni być poddani egzaminowi w terminie nie dłuższym, niż 6 miesięcy, licząc od dnia wejścia w życie zarządzenia.

§ 3. 1. Nominację na majstra może otrzymać pracownik dopiero po złożeniu z wynikiem pomyślnym egzaminu.

2. W uzasadnionych przypadkach pracownik może otrzymać nominację na majstra pod warunkiem złożenia egzaminu w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od daty otrzymania nominacji.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach w razie niezłożenia przez pracownika egzaminu w terminie określonym w ust. 2 minister może w drodze wyjątku odroczyć termin zdawania egzaminu na okres nie dłuższy niż dalsze 6 miesięcy lub zezwolić na powtórne złożenie egzaminu.

§ 4. 1. Egzamin obejmuje sprawdzenie teoretycznych i praktycznych wiadomości, wymaganych dla właściwego wykonywania funkcji majstra w danym zawodzie.

2. W szczególności pracownicy poddani egzaminowi na majstra powinni wykazać w swojej specjalności w zakresie potrzebnym do wykonywania ich obowiązków:

- 1) umiejętność praktycznej obsługi maszyn i urządzeń utrzymania ich w ruchu oraz naprawy;
- 2) umiejętność czytania rysunków technicznych i posługiwania się aparatami pomiarowymi;
- 3) znajomość właściwości surowców i półfabrykatów;
- 4) znajomość podstaw technologii wytwarzania;

- 5) znajomość klasyfikacji produkcji oraz analizy błędów, powstałych z wadliwie przeprowadzonych procesów produkcyjnych;
- 6) praktyczną umiejętność usuwania przyczyn powodujących braki w produkcji;
- 7) znajomość organizacji pracy i dokumentacji związanej z rozplanowaniem pracy;
- 8) znajomość podstawowych zasad współzawodnictwa pracy;
- 9) znajomość przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy;
- 10) znajomość regulaminów pracy, obowiązujących systemów płac, zasad normowania pracy, kontroli wykonywanej pracy oraz obliczania wynagrodzenia za wykonywaną pracę;
- 11) znajomość zasad gospodarki materiałowej.

3. Właściwi ministrowie wydadzą zarządzenia określające szczegółową tematykę egzaminacyjną dla egzaminów na majstrów w podległych im przedsiębiorstwach, ze szczególnym uwzględnieniem praktycznej znajomości zawodu.

§ 5. Egzamin przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez dyrektora zakładu pracy, a w przypadkach gdy zakład pracy zatrudnia poniżej 300 robotników — przez dyrektora jednostki organizacyjnej nadzordnej nad zakładem pracy.

§ 6. W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi:

- 1) kierownik zakładu pracy lub naczelny inżynier jako przewodniczący;
- 2) przedstawiciel właściwego związku zawodowego;
- 3) fachowcy danej branży dobierani w zależności od rodzaju składanego egzaminu.

§ 7. Komisja egzaminacyjna wydaje pracownikowi po złożeniu przez niego egzaminu z wynikiem pomyślnym świadectwo uprawniające go do wykonywania zawodu majstra w danej branży. Świadectwo to powinno być podpisane przez członków komisji egzaminacyjnej.

§ 8. Zarządzenie nie dotyczy osób, których kwalifikacje i uprawnienia służbowe stwierdza się na mocy przepisów prawa górniczego.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. E. Szyr